

kan læske sin Tørst paa Havens rige Frugter. Men saa vilde man i Kraft af dette Bevis, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gør Anvendelse af kunne sige: Naar en Mand har Lov til at tage een og saa nok een og endnu een og een til af en anden Mands Frugter, saa kan han vel ogsaa en skønne Dag komme kørende med Hest og Vogn og Arbejdsfolk og plukke al Frugten ned i Haven og læsse den paa Vognen og køre paa Torvet og sælge den! Se, det er den Bevismaade, som allerede i Oldtiden blev gennemskuet, og som er ganske falsk. Det er denne Bevismaade, det ærede Medlem anvender ved at sige, at naar den højtærede Krigsminister har kunnet sælge 25,700 Kv.-Alen Grund ude paa Amager, maa han ogsaa kunne sælge hele Christianshavns Vold eller overhovedet en hvilken som helst Strækning af Staten tilhørende Grunde, som ikke ere Domæne. Men det er ikke rigtigt. Den højtærede Krigsminister kan med Finansudvalgets Samtykke afgøre Sager af en saadan Beskaffenhed, at man maa sige: det drejer sig her om Ting, der ikke ere saa betydelige, at ikke en administrativ Ordning kan siges at være forsvarelig. Hvor Grænserne ligge for noget saadant, er et Taktspørgsmaal dels hos den højtærede Krigsminister, dels hos Finansudvalget. Naar man ser hen til, hvad det her drejede sig om, nemlig, som jeg senere skal vise, at redde København for en Fare af den allerfrygteligste Natur, og ser saa paa, hvad man har gjort: man har afstaaet en Grund paa 25,700 Kv.-Alen, som henlaa uden at give Staten nogen næneværdig Indtægt, saa tillader jeg mig dristigt at paastaa, at saavel den højtærede Krigsminister som Finansudvalgets Flertal har holdt sig inden for Grænserne af, hvad der er tilladeligt og rigtigt i et saadant Anliggende, hvor det beror paa et Skøn og en Følelse for, hvad der er rent taktmæssigt rigtigt, hvor vidt man kan gaa. Jeg tror derfor, at alle Angreb paa den højtærede Krigsminister og paa Finansudvalgets Flertal for her at have overskredet deres Kompetence, ere fuldkommen uhjæmlede.

Jeg skal derefter tillade mig at gaa over til at tale om selve Sagen, og jeg maa bede om Overbærenhed, naar jeg især i Begyndelsen i ret vidt Omfang citerer forskellige Aktstykker. Jeg anser det nødvendigt af den Grund, at naar en Sags Behandling har strakt sig over en Aarrække, er det ofte saaledes, at naar man skal afgøre selve Resultatet af den

hele Forhandling, har man glemt helt eller delvis Aarsagen til, at det hele er kommet i Gang, og naar man ikke har Aarsagen til en Begivenhed ganske klar i sin Erindring og sin Bevidsthed, kommer man let til at vurdere hele Begivenheden urigtigt. Jeg skal derfor med den højtærede Formands Tilladelse især i Begyndelsen af mine Bemærkninger tillade mig at fremdrage forskellige Citater. Hele denne Sag om Flytningen af Krudttaarne har sin Oprindelse fra en Artikel, der den 5. Juni 1901 var indrykket i „Politiken“, og som var skreven af forhenværende Fysikus Ulrik. Fysikus Ulrik var bleven opmærksom paa disse Krudttaarne, der laa ude paa Amager, han havde faaet Øje for den Fare, der derfra truede København, og ansaa det for en Samvittighedssag for sig at fremdrage den for Offentligheden, da han skønnede, at Faren var saa stor, at der var tvingende Nødvendighed for at faa gjort noget for at afværge den. Han skildrer i denne Artikel i „Politiken“, hvilken Ulykke der vil ske, hvis de to af de for øvrigt mange Krudtmagasiner, der var ude paa Amager, sprang i Luften. Han skriver derom: „Ved en saadan Ulykke vilde ikke alene Skibene Syd for Knippelsbro, Gasværket med sine Beholdere, der ved Sprængning vilde sprede Ulykken videre, Godsbanegaarden, Vestre Hospital, Glyptoteket, men og Personbanegaarden, Vandværket, det ny Raadhus, Brandstationen, Nationalmuseet med sine uvurderlige Skatte, Arsenallet med Vaabensamlingen og det store kongelige Bibliotek — alt vilde i saa Fald tilintetgøres med talrige Privathuse og andre offentlige Bygninger, i alt vel en Fjerdedel af Byen uden under al den Jammer og Elendighed at fremhæve de utalte dræbte og lemlæstede. Enhver vil selv kunne udmale sig de Rædsler og skæbnesvangre Følger, en saadan Katastrofe vilde drage efter sig.“ Han spørger saa, om det er rigtigt, hvad han gaar ud fra, at der findes i Krudtmagasinerne Nr. 1 og 2 paa Amager tilsammen 6,000 Centner Krudt. Det er ikke alene rigtigt, men senere Undersøgelser have vist, at der fandtes nøjagtig 8,380 Centner Krudt, og desuden laa derude Ingeniørregimentets Skydebomuldsmagasin, der indeholdt ca. 100 Centner Skydebomuld. Og alt dette var ikke en Gang sikret mod Lynnedslag. Saa snart vi fik et Tordenvejr her over Egnen, kunde Lynet slaas ned enten i dette Skydebomuldsmagasin eller i et af Krudtmagasinerne, og saa vilde de frygte-